

РЕШЕНИЕ

№ 33183

гр. София, 10.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
публично заседание на 23.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **5737** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Настоящото производство е образувано въз основа на решение № 5537/28.05.2025 г., постановено по адм. дело № 2834/2025 г. на тричленен състав на Върховен административен съд, с което е отменено решение № 26874/12.12.2024 г., по адм. дело № 4828/2024 г. на Административен съд – София град, с което е отменена заповед № РСР24-РД09-158/10.04.2024 г. на кмета на район „С.“ при Столична община и преписката е върната на органа за ново произнасяне.

В мотивите на отменителното решение на Върховния административен съд са дадени указания при новото разглеждане на делото съдът да извърши преценка на законосъобразността на оспорената заповед като постановена по реда на чл. 99 и следващите от АПК.

Съдът е сезиран с жалба от Ф. Т. А. срещу заповед № РСР24-РД09-158 от 10.04.2024 г. на кмета на район „С.“, с която се отказва изменение на заповед № РСР22-РА50-145/20.09.2022 г., издадена от кмета на район „С.“, Столична община, в частта ѝ, отнасяща се до наследниците на К. А. М..

Твърди се в жалбата, че Ф. Т. А. като преживяла съпруга на починалия си съпруг В. К. М. е негов законен наследник, поради което неправилно не е била включена в заповед № РСР22-РА50-145/20.09.2022 г., издадена от кмета на район „С.“. Сочи се, че на 21.04.2024 г. е подала заявление до кмета на район „С.“ с искане за включването ѝ в заповедта по чл. 16 ЗУТ в качеството ѝ на наследник на К. А. М., съгласно удостоверение за наследници на К. А. М., издадено на 20.03.2024 г., видно от което Ф. Т. А. фигурира като наследник на починалия си съпруг В. К. А.. В жалбата се излагат съображения за неприложимостта на чл. 9а от Закона за наследството. В становище от 23.09.2025 г. процесуалният представител на жалбоподателката уточнява, че не е била уведомена

за издаването на заповед № РСР22-РА50-145/20.09.2022 г. на кмета на район „С.“, за която е разбрала при направена справка в имотния регистър на Агенцията по вписванията, при която е установила, че има вписана такава заповед на името на С. С.. Пояснява, че със заявление вх. № РС-22-КД00-164/1/21.03.2024 г. е оспорила по административен ред издадената заповед. Твърди се, че ако на административният орган не му е било известно, че наследник на В. К. е неговата съпруга – Ф. А. и поради това не я уведомило като заинтересовано лице, то с представянето на органа на вярното удостоверение за наследници на К. А. следва да се приеме, че е налице обстоятелство по смисъла на чл. 99, т. 2 АПК. Според жалбоподателката са налице основанията за възобновяване на административното производство по смисъла на чл. 99, т. 2 АПК. Искането до съда е да се отмени заповед № РСР24-РД09-158 от 10.04.2024 г. на кмета на район „С.“.

Ответникът редовно призован не се явява и не се представлява.

Заинтересованата страна в писмен отговор по делото поддържа становището си, дадено при първото разглеждане на делото, че оспорената заповед е законосъобразна. Сочи се, че производството пред кмета на район „С.“ е образувано въз основа на заявление от С. К. С. с искане за издаване на заповед по чл. 16, ал. 6 ЗУТ, в качеството ѝ на собственик на ПИ с идентификатор 68134.502.4094, за индивидуализиране на определения и урегулиран имот с ПРЗ на ПЗ И.-изток, по плана на [населено място], одобрен с решение № 212 на СОС, към което е представила скица на имота, решение на ПК и удостоверение за наследници. Посочва се, че въз основа на горните данни е издадена заповед № РСР22-РА50-145/20.09.2022 г. на кмета на район „С.“, която не е обжалвана в законоустановения 14-дневен срок и съответно като влязла в законна сила е стабилен административен акт. Според ответника фактът, че на 06.03.1985 г. Ф. А. е станала наследник на починалия си съпруг, не е ново обстоятелство по смисъла на чл. 99, т. 2 АПК, което при решаване на въпроса от административния орган да не е могло да бъде известно. В тази връзка счита, че посоченото от заявителката ново обстоятелство не представлява предпоставка по чл. 99, т. 2 АПК. Моли съдът да постави решение с което да отхвърли жалбата като неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приетата като доказателство заповед № РСР22-РА50-145/20.09.2022 г. на кмета на район „С.“, Столична община, се установява, че на основание чл. 16, ал. 6 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), на наследниците на К. А. М. - 1. М. Г. М. – съпруга, починала; 2. С. К. С. – дъщеря; 3. В. К. М. – син, починал, оставил наследници С. К. С. – сестра, собственици на бивш поземлен имот с идентификатор № 68134.502.819 по кадастралната карта и кадастралните регистри /КККР/ на [населено място], е определен урегулиран поземлен имот – УПИ III-502.819, с отреждане „за производство, складове, офиси и търговия“, кв. 10, нанесен в КККР като имот с идентификатор № 68134.502.4094 с площ от 2 403 кв. м. Като фактически основания за издаване на заповедта са послужили, представените със заявлението документи и конкретно удостоверение за наследници, съгласно което единствен наследник на К. А. М. е С. С., като изрично в удостоверението е записано, че същото се издава на основание чл. 9а от Закона за наследството.

Видно от представеното по делото заявление с вх. РСР-22-КД00-164/1/21.03.2024 г. Ф. А. е поискала от кмета на район „С.“ да измени заповед № РСР22-РА50-145/20.09.2022 г. в частта ѝ относно наследниците на К. А. М., като включи Ф. Т. А. в кръга на наследниците на К. А. М. на основание представено удостоверение за наследници на К. А. М., издадено на 20.03.2024 г., съгласно което Ф. Т. А. е наследник на починалия си съпруг В. К. А., който е син на К. А. М..

С оспорената заповед е постановен отказ да се измени заповед № РСР22-РА50-145/20. 09. 2022 г. на кмета на район „С.“, в частта ѝ относно кръга на наследниците на К. А. М. и включването на

жалбоподателката в него.

Съдът намира, че административният орган при издаване на оспорената заповед е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като не е съобразил, че по същество със заявление с вх. РСР-22-КД00-164/1/21.03.2024 г. Ф. А. е поискала от кмета на район „С.“ възобновяване на административното производство по издаване на заповед № РСР22-РА50-145/20.09.2022 г. на кмета на район „С.“, което се провежда при наличие на основанията по чл. 99 АПК и в сроковете по чл. 102 АПК. В разпоредбата на чл. 99 АПК са посочени предпоставките и основанията за провеждане на това производство, които ако са налице, органът може по реда на възобновяването на приключилото административно производство, да преодолее формалната законна сила на вече издадения акт и да се произнесе отново по вече решения от него въпрос. Това е така, тъй като възобновяването засяга стабилността на разрешения с административния акт материално-правен въпрос, предмет на приключилото производство. В случая независимо че в заявлението не е посочена правна квалификация на искане по чл. 101 АПК, изложените в него фактически основания обосновават, че е налице искане за възобновяване от неучаствало в производството лице. Не се спори между страните, а и от приетите по делото писмени доказателства се установява, че Ф. А. не е участвала в административното производство по издаване на заповед № РСР22-РА50-145/20.09.2022 г. на кмета на район „С.“. Заповедта е влязла в законна сила на 16.12.2022 г., видно от представеното по делото съобщение (лист 18), съгласно което заповедта е връчена на С. С. на 01.12.2022 г., тоест крайният срок за обжалване е изтекъл на 16.12.2022 г. Следователно налице е влязъл в законна сила административен акт, който се ползва с формална законна сила, и чието изменение може да стане по реда на извънредния способ по чл. 99 – чл. 106 от АПК. Вместо това административният орган без да изследва дали са налице основанията, посочени в чл. 99 АПК, както и дали е спазен срока по чл. 102, ал. 2 АПК, е решил спора по същество като в производство по чл. 16, ал. 6 ЗУТ. Административният орган е приел, че при издаването на заповед с № РСР22-РА50-145/20. 09. 2022 г. на кмета район „С.“ наследниците на К. А. М. са определени въз основа на удостоверение за наследници изх. № УГ01-7083/23. 06. 2022 г. на район „Н.“, издадено на основание чл. 9а от Закон за наследството, в което удостоверение Ф. Т. А. не е включена, тоест изложил е мотиви във връзка с приложението на чл. 9а от Закона за наследството, без обаче да посочи каквито и да е аргументи дали представеното ново удостоверение за наследници, представлява новооткрито обстоятелство по смисъла на чл. 99, т. 2 АПК и кога е узнало третото лице за него. За първи път в становището на жалбоподателката от 23.09.2025 г. се излагат фактически твърдения за наличие на основанията по чл. 99, т. 2 АПК за възобновяването на административното производство, както и за момента на узнаване на заповед № РСР22-РА50-145/20.09.2022 г. на кмета на район „С.“.

По този начин съдът не може да извърши преценка за законосъобразността на оспорената заповед, доколкото не може вместо органа да изложи мотиви относно допустимостта на производството, както и дали са били налице предпоставките на чл. 99 АПК за възобновяването на административното производство по заповед № РСР22-РА50-145/20.09.2022 г. на кмета на район „С.“.

Горното налага оспорената заповед да се отмени като преписката се изпрати на органа да се произнесе по заявление с вх. РСР-22-КД00-164/1/21.03.2024 г. на Ф. А. при съобразяване на сроковете и основанията за възобновяване на административното производство по реда на чл. 99-106 АПК.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата се явява основателна, а заповедта като незаконосъобразна следва да се отмени.

Воден от горното съдът

РЕШИИ:

ОТМЕНЯ заповед № РСР24-РД09-158 от 10.04.2024 г. на кмета на район „С.“, Столична община.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с указанията на съда.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: